JÄLGI MEID: INSTAGRAMIS FACEBOOKIS

Saada meile põnevaid teemasid:
keila.noorteleht@gmail.com

NOORTELEHT NL

NELJAPÄEV, 06.11.2025. NR 8 (53)

NOORTELEHT ILMUB ÜKS KORD KUUS KEILA LEHE VAHEL

Keila Kooli uued õpilaste esindajad eesmärkidest ja tulevikust

Selleks korraks on õpilaste esindajate valimine lõppenud ning kolmest kandideerijast on selgunud president ja asepresident. Kes on Keila Kooli uued õpilaste esindajad, millised on nende vaated uutele kohustustele, visioon kooli tulevikust ning seatud eesmärgid? Küsimustele vastasid Karmel Jano ja Emma-Mia Kübard.

Patrick Enok

Kes te olete ja miks kandideerisite?

Keila Kooli uus õpilasesinduse president on 12. klassi õpilane Karmel Jano, kes kooliväliselt tegeleb kergejõustikuga ning korraldab erinevaid üritusi.

Karmel: Tahtsin kandideerida, et teada saada, milline näeb välja õpilasesinduse juhtiv pool ning et õpilaste hääl oleks esindatud ka naiste seas.

Keila Kooli uus õpilasesinduse asepresident on Emma-Mia Kübard, kes on ka Keila Noortevolikogu esimees ning hiljuti andis välja oma esimese luulekogu.

Emma-Mia: Olin eelmisel aastal sündmuste meeskonna juht ning olen õpilasesinduse liige alates 9. klassist. Tundsin, et see oli järgmine loogiline samm kandideerida presidendiks.

Kuidas näete omavahelist koostööd?

Karmel: Arvan, et kohustuste ja võimu jagamisega meil probleeme ei teki. Esimene kokkupuude korralduse osas oli meil 9. klassis ning see tuli meil hästi välja.

Emma-Mia ja Karmel on ka Keila Noortevolikogus juhtivtel positsioonidel ning aidanud hoida volikogu toimiva ja struktueerituna.

Mida sooviksite oma ametiajaga saavutada?

Emma-Mia: Nagu valimiste raames lubasime, kaasame õpilasesinduse tegevustesse klassivanemate kogu ning ka kõiki teisi õpilasi (k.a õpilased noorematest klassidest), kes soovivad koolis aktiivsed olla, aga otseselt esinduskogus ei ole.

Karmel: Peamine eesmärk on õpilaste murede kuulamine ning nende jõudmine kooli juhtkonda.

Mõlemad neiud näevad, et infoliikuvus vajaks koolis arendamist ning on valmis selle eest seisma.

Visioon Keila Kooli tulevikust.

Eesti riigil on plaan aastaks 2035 kõik gümnaasiumid riigi hallata võtta, mis sisuliselt võib tähendada väiksemate piirkonnakoolide (näiteks Keila Kool) ära kaotamist. Kuidas näevad seda olukorda Karmel ja Emma-Mia?

Karmel: On oluline, et Keilas oleks jätkuvalt gümnaasiumiosa. See pakub meie piirkonna õpilastele võimaluse kodu lähedal koolis käia ja säilitab ajaakna vaba aja tegevusteks. Keila Kooli traditsioonid teevad meie kooli üheks erilisemaks Eestis ning see peaks ka nii jääma.

Emma-Mia: Koolikohustus on nüüdsest kuni 18aastastele ning selle raames näen, et gümnaasium on Keilas lausa hädavajalik. Keila Kool ei ole oluline ainult meie oma noortele, vaid ka laiemale kogukonnale.

Milline on Keila Kooli maine võrreldes teiste koolidega?

Emma-Mia: Meedias või kuulujuttude tasandil on kooli maine veidikene pihta saanud küll, aga haridusel ei ole Keilas mitte midagi viga ning kes tahab, saab õpitud igal pool.

Karmel: Üritused ja kogu huvitegevus annab meie mainele palju juurde ja toob esile n-ö laheda poole koolis käimisest.

Mõlema arvates on mainele kahju teinud noorte seas liikuvad jutud või halb meedia kajastus. Nii Karmel kui ka Emma-Mia on õppinud samuti väljaspool Keilat, aga siiski tulnud siia tagasi.

Kas õpilaste esindamine koolis on väljavaateks poliitilisele karjäärile või on tegemist pigem hetkelise elamusega?

Karmel: Minul isiklikult pole hetkel plaani kunagi poliitikasse suunduda. Siiski võib see veel muutuda. Soovin ülikooli spordijuhtimist õppima minna ning näen seda kui hea juhtimiskogemusena.

Emma-Mia: Ma ei saa 100% väita, et minust saaks n-ö poliitbroiler, aga kindlasti nii noortevolikogus kui ka õpilasesinduses juhtivas rollis olles saab seda võtta hea ja ägeda kogemusena tulevikuks.

Kas võib teid näha Keila Koolis ka tulevikus?

Emma-Mia: Otsest plaani õpetajaks saada pole, aga kunagi ei tea, mis tulevik tuua võib.

Karmel: Usun, et mind võib kunagi kohata Keilas mõne kursuse läbiviijana. See oleks hea viis tagasi anda koolile, mis on mulle nii palju andnud.

Keila Kooli kiputakse ikka tagasi minema. Viimase näitena saab välja tuua huvijuht Kriselda Kiseli, kes kohe peale gümnaasiumi lõpetamist kooli tööle asus.

Milliste mõtetega võiksid õpilased teid peale juhirollist lahkumist mäletama jääda?

Karmel ja Emma-Mia: On oluline, et õpilased ei jääks meid meenutama lihtsalt juhtidena, vaid abipakkujatena, kelle poole saab alati murega pöörduda.

Karmel (naljatledes): Et me ei olnud kaks kurja juhirollis, kes seda ainult juhtimise pärast tegid.

Emma-Mia: Ikkagi see, et saime õpilaste jaoks midagi ära teha ega ajanud lihtsalt sooja juttu ning üritasime muredele lahendust leida.

Mida tähendab teie jaoks Keila Kool?

Karmel: Keila Kool on nagu kodu. Selline tunne, et oled oma inimeste keskis.

Emma-Mia: See on mulle teise kodu eest juba aastaid. Siin on tekkinud kogukonnatunne ning ka õpilasesindus on minu jaoks justkui suur pere.

Pilt: Valdur Vacht

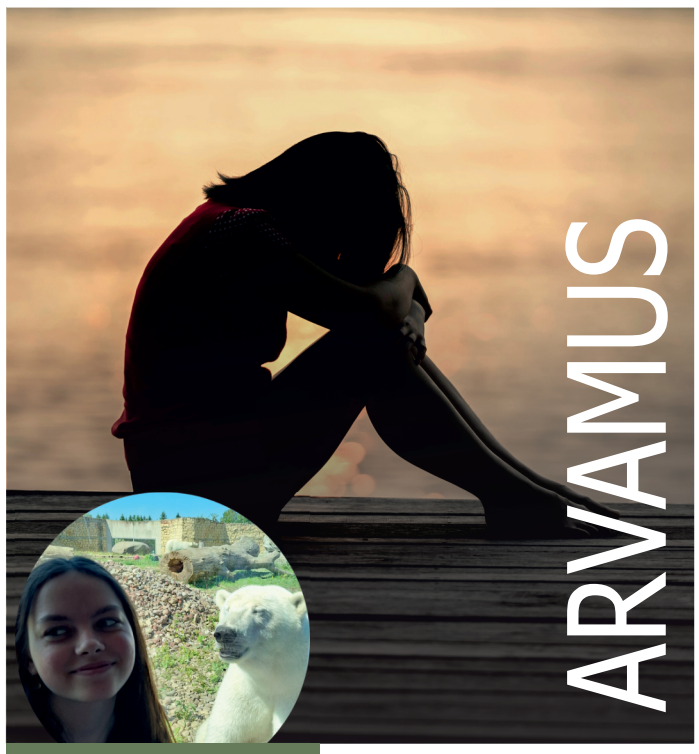

Tähe Lilleorg

Kas kurvana saab ka õnnelik olla?

Kui kurbus on elu lahutamatu osa, siis kas see tähendab, et õnn on vaid hetkeline petlik tunne, mis kaob koos rõõmsate hetkede lõppemisega? Filosoofia ja psühholoogia kaudu leiame sellele küsimusele vastuseid, mis ei ole sugugi mustvalged, vaid mitmekihilised ja üllatavad. Tegelikult võib kurbus olla hoopis tee õnne ja rahulolu poole, kui me suudame seda mõista ja aktsepteerida.

Eksistentsialism on suund filosoofias ja kirjanduses, mis lähtub indiviidi sisemisest minaeksistentsist ja tegelikkuse lõhestumisest teadvuse ja asjade sfääris. See ütleb, et inimene on see, kelleks ta end ise teeb. Taani filosoof Søren Kierkegaard, üks eksistentsialismi rajajaid, uskus, et kurbus ja melanhoolia ei ole lihtsalt vaimsed häired, vaid inimese eksistentsi lahutamatud osad. Ta arvas, et kurbus on sageli seotud inimese sisemise vabaduse ja vastutuse tunnetusega. Kierkegaardi elu oli täis melanhooliat, mida ta ei pidanud haiguseks, vaid eksistentsiaalseks seisundiks, mis aitas tal mõista elu tähendust. Kurbus ei olnud tema silmis takistus õnnetundele, vaid viis, kuidas inimene oma olemist sügavamalt kogeb.

Kurbus ei olnud tema silmis takistus õnnetundele, vaid viis, kuidas inimene oma olemist sügavamalt kogeb.

Kierkegaard kirjeldas kurbust kui „hinge sügavat teadlikkust oma piiratusest“ ja just see teadlikkus võib avada ukse õnnetundele, mis ei sõltu välisest keskkonnast.

Psühholoog Sonja Lyubomirsky uuringud, mis keskenduvad õnnetunde ja heaolu psühholoogiale, on näidanud, et inimeste õnnetunne ei seisne ainult positiivsete emotsioonide kogemises, vaid ka negatiivsete emotsioonide aktsepteerimises ja nendega toimetulekus. Tema töö näitab, et inimesed, kes suudavad tasakaalustada kurbust ja rõõmu ning vaadata negatiivseid tundeid pilguga, nagu need oleks osa elu loomulikust käigust, on sageli vaimselt tugevamad ja õnnelikumad. Kurbus võib suurendada meie võimet väärtustada väikseid rõõmuhetki.

Inimene, kes tunneb kurbust, võib samal ajal kogeda ka sisemist rahu. Väikesed hetked, mil tunned end elusana, muutuvad tähtsamaks just seetõttu, et kurbus on loonud kontrasti. Sellise õnnega ei käi kaasas säravalt petlik naeratus, vaid teadmine, et oled suutnud läbi elada valu ja ikkagi tunda rõõmu. Teadlikkus, et elu on segu valgusest ja pimedusest, aitab meil hinnata hetki, kui kõik on korras. Kurbus annab sügavuse, õnn annab sellele tähenduse.

Kas kurvana saab õnnelik olla? Jah, aga see õnn on teistsugune hetkelisest eufooriast. See on pigem sisemine teadmine: ma olen elus, ma tunnen, ma kasvan. Kurbus ja rõõm võivad eksisteerida samas ruumis, sest nad toovad meie ellu emotsionaalse tarkuse. Tõeline õnn võib peituda selles, et õpime elu hindama mitte ainult päikesepaistel, vaid ka paduvihma käes. Elu ei seisne tormi möödumise ootamises, vaid vihmas tantsima õppimises. See on oskus leida rahu ja vastu pidada isegi, kui süda on raske. See on teadmine, et elu väärtus ei seisne ainult mugavuses ja rõõmus.

Saada Noortelehele oma arvamuslugu: keila.noorteleht@gmail.com

Töötab nagu üks mees – sõna otseses mõttes

Seekord tegime intervjuu Obeliskiga – Šotimaalt pärit bändiga, kus laulja, instrumentalist ja organisatsioonilise töö tegija on ühes isikus. Küsime, kuidas ta sellisele ideele tuli ja mida tema töö täpsemalt sisaldab.

Ingel-Elise Sagadi

Miks alustasid oma bändiga?

Olen seda juba pikka aega teha soovinud. Kuid asi, mis tõesti rattad käima pani, oli töötamine projektide kallal, mis polnud ametlikult minu omad. Pidin heade ideede eest võitlema, kuna need polnud algse bändi looja ideed. Väsisin sellest. Nüüd pole mul kellegagi vaielda, vaid saan oma ideed kohe teoks teha.

Mis on oma bändi tegemise juures kõige raskem osa?

Ilma mingisuguste kõhklusteta: finants. Iseseisvalt bändi tegemisel on palju positiivseid külgi, kuid tavaliselt saad bändis finantsülesandeid jagada teiste bändiliikmetega. Kõik rahastusega seotu jääb mulle, seega võtab see ka kauem aega.

Millega peale oma bändi tegeled?

Armastan sportida. Maadlemine, videomängud ning kui ma pole täielikult tööga hõivatud, armastan tegeleda tõstmisega.

Millest või kellest saad inspiratsiooni?

Ma üritan leida inspiratsiooni igapäevastest asjadest, kuid peamiselt tuleb see iseenesest. Kui tunnen millegi vastu tugevaid tundeid, tekib tahtmine ja soov ennast väljendada.

Kuidas leiad kuulajaid ning jälgiaid?

Huvitav küsimus. Minu esialgne plaan oli positada vähese pingutusega tehtud sisu, et miski minu muusika võimalikult kaugele viiks. Inimestele paistavad eriti meeldivat minu videod, kuid hoolin ka oma lugudest ning see kõik tõesti meeldib ka inimestele. Paljud artistid ja bändid üritavad teha naljakat või isiklikumat sisu, kuid keegi ei tea päriselt nende muusikat. On palju muusikuid, keda jälgin TikTokis, ning arvan et nende sisu on huvitav, kuid ma ei tunne mitte ühtegi nende lauludest.

Mulle meeldib oma jälgijatega rääkida. Mulle meeldib nendega jutustamine ning nende otsesõnumitele vastamine. Arvan, et see hoiab inimesed mulle lähemal, mis on tore, kuna armastan suhtlemist.

Pildid: erakogu

Kus näed ennast viie aasta pärast?

Pole aimugi. Ideaalselt võttes tuuritaksin ja töötaksin uue muusika ning projektide kallal. Oleks tore vaid oma muusikast ära elada.

Kust leidsid armastuse muusika vastu?

Minu vanem õde oli muusik, seega alustasin tema kõrvalt, kuid samas tundub, et armastus muusika vastu oli alati olemas.

Kas on midagi, mida soovid jagada inimestega, kes soovivad samuti oma bändiga alustada?

Harjuta, harjuta, harjuta. Ei tohi karta teha vigu. Inimesed sinu ümber ei pruugi olla kõige entusiastlikumad, seega vaata ringi ning otsi inimesi, kes sinuga sama huvi jagavad.

Mida armastad muusika loomise juures kõige rohkem?

Armastan seda hoovust, mis viib kaasa, kui mingi asi muusika juures tõesti tööle hakkab. See on sõltuvust tekitav.

Kas mõtled tulevikus ka kontsertide andmisest?

Jah! Loodetavasti saan aastal 2026 lavale tuua korraliku kontserdi. See vajab palju varustust ning tööd, kuid plaan on olemas küll.

Keila Kooli rebaste ristimine

Emma-Mia Kübard

Keila Koolis toimus taas üks oodatumaid sügisesi sündmusi – rebaste ristimine. Nädala jooksul pandi noored gümnasistid proovile eriilmeliste ülesannetega: riietuti kuninga moodi, tantsiti ja lauldi vahetundides, läbiti takistusradu, toimus hommikuvõimlemine ja lõbusad temaatilised päevad. Neljapäeva õhtul pakkus elevust Vaba Lava, kus rebased said nii tantsida kui ka laulda, ning reede hommik algas varase orienteerumisega. Rebaste ristimine on traditsioon, mis ühendab uued gümnasistid kooliperega ning loob võimaluse näidata end, ületada piire ja kogeda ühtsustunnet, mis saadab kogu kooliteed.

Üks tänavustest rebasetest kirjeldas oma kogemust järgnevate sõnadega: meeldejääv, põnev ja ennastületav. Üheks kõige meeldejäävamaks hetkeks jäi tema arvates Vaba Lava, kus lennukaaslased said omavahel veelgi lähedasemaks. „Sai suhelda inimestega, kellega muidu väga ei suhtleks. Kõik aitasid üksteist, näiteks tüdrukud poisse kavadega, ning julgustasid üksteist enne lavale minekut. See tõi meid kokku,” ütles rebasest 10. klassi õpilane.

Kuigi paljudel võib enne rebaste ristimist ärevus tekkida, siis selle rebase jaoks oli tunne pigem positiivne ning hirmu asemel tundis tema ootusärevust. „Ka kõige vaiksemad ning tagasihoidlikumad lennukaaslased hakkasid rohkem suhtlema ja gümnaasium tundub nüüd kõigile palju kodusem,” meenutas ta.

Küsimusele, mis teda kõige enma üllatas, vastas ta naerdes: „See, kes mu kunnid olid! Ma poleks kunagi arvanud, et just nemad!” Kõige meeldejäävamaks päevaks osutus neljapäev, mil toimus nii *dance battle* kui ka Vaba Lava. See päev pakkus värsketele gümnasistidele eneseületust.

Järgmise aasta rebastele soovitab ta: „Rets läheb uskumatult kiiresti. Võta sellest kõik, ära karda ja lihtsalt naudi.” Kuigi ta tundis end juba varem koolipere osana, andis ristimine sellele uue tähenduse – nüüd tunneb ta, et on oma lennuga lähedasem kui kunagi varem.

Ka üks tänavustest kuningatest kinnitas, et rebased pidasid hästi vastu: „Tundus, et neile meeldis. Loomulikult tuli ette ka lahkarvamusi, nagu alati, kuid üldpildis olid nad väga tublid.” Tema sõnul jagus nii nalja kui ka vastutust: „Ristimise korraldamine on alati tasakaal nende kahe vahel – lõbus, kuid nõuab ka hoolikat planeerimist.”

Rebaste ristimine on Keila Koolis aastate jooksul kujunenud oluliseks osaks koolikultuurist. See pole pelgalt lõbus üritus, vaid kogemus, mis loob sideme uute ja kogenud gümnasistide vahel, aitab kümnendikel gümnaasiumiellu sisse elada ning tugevdab koolivaimu. Nädal täis väljakutseid, naeru ja koostööd annab noortele midagi, mida klassiruumist alati ei saada – tunde, et ollakse osa millestki suuremast.

Pilt: Karmen Marii Võsu

ARVAMUS

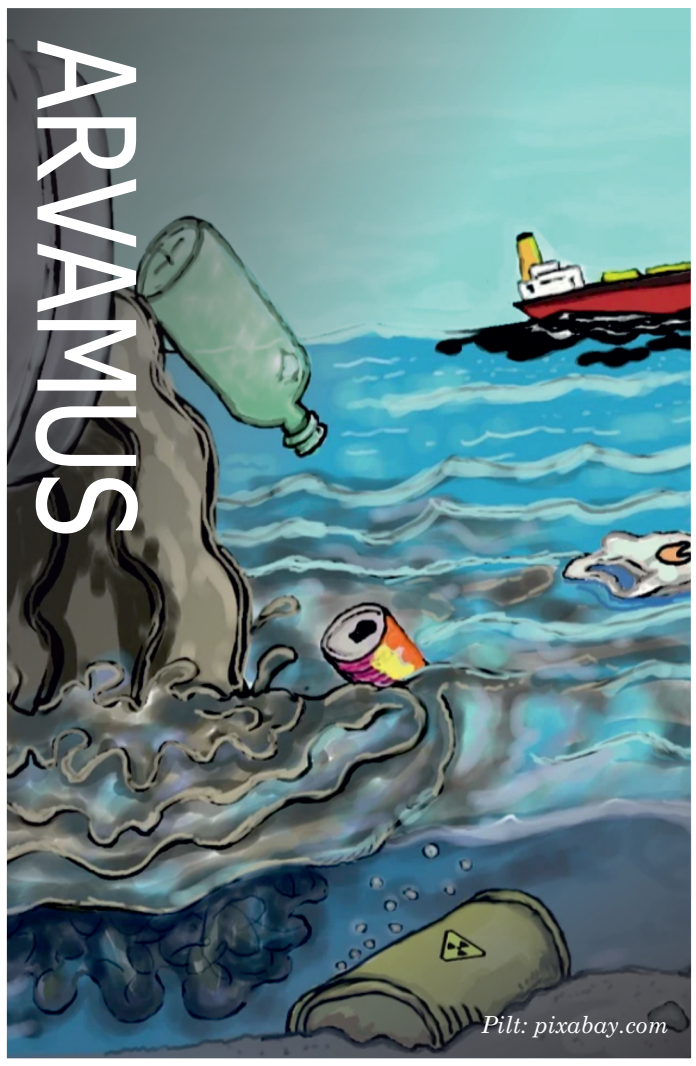

Pilt: pixabay.com

Tarbimisharjumused meie planeeti hävitamas

Mirjam Plaado

Inimkonna tarbimisharjumused on kujunenud ületarbimiseks, mida iseloomustab ahnus ja ükskõiksus. Ahnus tähendab ihaldust rohkema järele kui see, mida sa vajad. Ükskõiksus on hoolimatu suhtumine ümbritsevasse. Need kaks pahet käivad käsikäes ja on sügavaim juur, millest paljud keskkonnaprobleemid võrsuvad.

Loomakasvatus on üks suurimaid keskkonna koormajaid. Loomseid tooteid nõutakse rohkem kui kunagi varem. Metsad ei ole koduks ainult miljonitele looma- ja taimeliikidele, vaid on ka meie planeedi atmosfääri olulised regulaatorid. Raiutakse ja põletatakse põlismetsi, et teha ruumi loomadele, keda me ihaldame süüa. Rajatakse hiiglaslikke farme, mis paiskavad õhku meeletus koguses kasvuhoonegaase – eriti metaani ja dilämmastikoksiidi. Loomade toidu kasvatamiseks hävitatakse veel metsi, külvates maisi ja soja ning seejärel kastetakse see pestitsiidide, herbitsiidide ning keemiliste väetistega üle. Maa, mida me loomakasvatuseks kasutame, on palju suurem kui taimtoidulise toidu kasvatamiseks kasutatav maa. Võrdluseks, taimne toitumine vähendaks meie toidu tootmiseks vajalikku maad 3,1 miljardi hektari võrra.

Ookeanist on saanud tänapäevaks inimeste prügimägi, kuhu jäätmed lõpuks kogunevad. Miljoneid ruutkilomeetreid, mis kuluvad loomade sööda kasvatamisele, pritsitakse ohtralt lämmastikväetistega. Lämmastik voolab põldudelt jõgedesse ja lõpuks meie ookeanidesse. Lämmastikurikas vesi stimuleerib vetikate massilist vohamist, mille tulemuseks tekivad suured vetikaõitsengud, mida on näha kosmosest. Vetikad põhjustavad vees hapnikupuudust, mis viib ümbritseva mereelustiku surmani.

Meie ookeanid on plastikuga täitunud. Kuna ookeanid on nii suured, on igal teadlasel keeruline täpselt aru saada, kust suurem osa sellest plastikust pärineb. Vaikse ookeani suur prügisaar, mille pindala on umbes 1,6 miljonit kilomeetrit, pakub ainulaadset võimalust paremini mõista meres leiduva mikroplasti kasvavat probleemi. Jõed on ookeanide plastreostuse peamine allikas, kuid Vaikse ookeani prügisaarel on veel üks peamine plastikuallikas – kalapüügivahendid. Kui suurem osa rannikuvetes olevast plastikust pärineb maismaalt, siis Vaikse ookeani prügisaarest on umbes 80% kadunud või mahajäetud kalapüügivahenditest.

Ookeanides olev plastik koguneb loomade organismi. Mikroplanktoni leidub kõikjal ookeanides. Nad on väikesed mereelukad, kes filtreerivad vett. Kui planktoni keskkonda satub mikroplasti, tarbivad nad seda valimatult. Seejärel söövad mürgise planktoni ära suuremad kalad. Teadlased on leidnud, et suur osa kaladest, mida me tänapäeval sööme, on plastained oma lihasse bioakumuleerinud. Nende saastunud kalade söömisel imenduvad meie kehasse samad mürgised kemikaalid. Selle tagajärjeks pole kala enam kõige turvalisem toiduvalik. Me peame mõistma, et see, mida teeme ookeanile, teeme ka iseendale.

Kõige kurvemalt peegeldub inimeste tarbimisahnus liikide massilises väljasuremises. Oleme hävitanud üle 60% planeedi loomapopulatsioonist ning üle 26 000 liigi on väljasuremisohus. Põhjuseks on elupaikade hävimine, et teha ruumi inimkonna vajadustele. Me ei mõista, et jagame seda planeeti ka teiste elusolenditega. Elurikkus ei ole ainult midagi ilusat, see on ökosüsteemide toimimise alus. Kui hävib üks liik, mõjutab see mitmeid teisi. Näiteks, kui hävivad taimeõite tolmeldajad, kannatab toidutootmine. On ennustatud, et 2045. aastaks on liikide kadu nii suur, et Maad ootab ees kuues massiline väljasuremissündmus.

Kui me ei muuda oma väärtusi ega tarbimisharjumusi, ei jää järgmistele põlvkondadele midagi alles. Planeet ei ole lõputu ressurss, see on elav süsteem, mille piirid on juba ületatud. Paremaid valikuid tehes saame anda panuse oma koduplaneedi päästmisesse.

Kõhedust tekitavate taskuhäälingute soovitused

Eliise Lauren Prooso

Aina lühenevad päevad ja külmemad ilmad ning sügisele omane tööde kuhjumine võivad paratamatult tekitada üksindustunnet. Kiire elutempo juures võib olla raske leida aega maha istuda ning raamatut lugeda või filmi vaadata, rääkimata tüütust koristamisest või jalutusringist. Õnneks leidub lahendus üheaegselt nii üksindusele, igavusele koristades või jalutades kui ka janule krimi- ning kummituslugude järele. Raske on end sombusel õhtul kodus üksinda tunda, kui peas jookseb elav kujutluspilt mõnest paranormaalsest olevusest või Tallinnas juhtunud õudusloost. Sügise parimateks meelelahutajateks ning kananaha kontrolörideks on kindlasti õudus'-*podcast*'id, mida leidub igale maitsele. Otsi välja oma kõrvaklapid, pane kodus kõik tuled põlema ning peida oma varbad teki alla – nüüd läheb hirmsaks!

„Kikimoorid" – Dagmar Lamp ja Heidi Ruul pakuvad midagi igale külmavärinate jahtijale. Nende taskuhäälingus leiab peale maailmakuulsate lugude ka palju põnevat Eesti arhiivimaterjali, mida tavainimene isegi otsida ei oskaks. Nad kajastavad nii kummitus- kui ka krimilugusid ning kuulajate õudseid tõsielulisi seikasid. *Podcast*'ile lisab muhedust nende omavaheline dünaamika ja kaasakiskuv huumor.

„Unejutud" – Kahe Pärnu tüdruku Eliise ja Agnese *podcast*'i nimi võib olla küll pehme ning malbe, kuid garanteerib sellest hoolimata vähemalt ühe unetu öö. Nende repertuaaris on lugusid üle terve maailma – juttu tehakse nii päris mõrtsukatest, müsteeriumitest kui ka vaimumaailma esindajatest. Samuti loevad ka nemad ette neile saadetud kõhedaid kirju.

„Kurjategija ja karistus" – Neile, kes eelistavad kohe asja kallale asumist, on ideaalne just see kuulamine. *Podcast*'il on vaid üks saatejuht, kes räägib põnevalt ning kaasahaaravalt hirmsaid lugusid elust enesest. Igas episoodis kajastatakse vaid ühte lugu, mis aitab hästi osade seast just seda kõige huvitavamat valida.

„Timmerite *podcast*" – Kõigile esoteerika, tarokaartide ja teispoolsusesse uskujatele on Kirsti ja Merily Timmer ilmselt juba tuttavad. Nende *podcast* põimib omavahel nii müstika, suhted kui ka maagia. Igas osas loetakse ette kuulajate kirju ning nendest vähem põnevad pole ka saatejuhtide endi jagatavad kogemused. Mõnus ja teistmoodi kuulamine eriti, kui pole tuju täielikult mõnda pikemasse õudusjuttu süveneda, kuid tahaks ometi nagis rippuvat jakki pimedas uue pilguga vaadata.

„Maffiatoimik" – Midagi „Ristiisa" filmi austajatele. Taskuhäälingus räägib kirjanik Paavo Kangur erinevate saatekülalistega maffiast nii praeguses kui ka varasemas Eestis ning ka selle mõjudest laiemalt. Saade on üheaegselt nii hariv, põnev kui ka judinaid tekitav. Teemahuvilised leiavad sealt kindlasti ka põnevaid persoone, kelle tegevusega end rohkem kurssi viia.

Pilt: pexels.com

„Eesti roimad koos Andres Anveltiga" – Ideaalne kuulamine kodumaise krimifännile. *Podcast*'i veavad eest kriminaaluurija Andres Anvelt ja ajakirjanik Dagmar Lamp, kes räägivad meie oma armsas Eestis juhtunud päris kuritegudest, mis ei jää sugugi alla maailma omadele. Miks mitte võtta õhtul ette jalutuskäik mõnda *podcast*'is mainitud kohta ning tunda, justkui viibiksidki õudusfilmis. Põnev viis kodukanti paremini tundma õppida ning samal ajal oma kõhedustunde akusid laadida.

Las jõulutuled jäävad veel hetkeks ootele ning pikenda parem oma *Halloween*'i (äkki leiad lausa mõne uue huvitava kostüümiidee, mida juba varakult ette valmistama hakata). Kes veidi nõrganärvilisem on, võib koos sõpradega hoopis ühe ühise õudusfilmide õhtu teha. Ole ainult ettevaatlik, et sa ka päevasel ajal tonte nägema ei hakka!

NB! Kui hakkad õhtuti mingeid kahtlaseid hääli kuulma, oled sa kuulamisega lihtsalt liiale läinud… või siiski mitte…

Kirjanikku ja ajakirjanikku eristab vaid aeg

Ingel-Elise Sagadi

Meie lehe ajakirjanik Tähe Lilleorg avaldas aprillis oma esimese raamatu – luulekogu „Kui päike loojus…". Raamatus on 33 luuletust, mis räägivad elust, ilust ning hingest, mis end meie kõigi sees peidab.

Autor oskab kujutada kujuteldamatut ja muuta sulaselge küsitavaks. Mis ilu peidab end kaotuses, valus ning tühjuses? Lilleorg kirjutab luulet kui merelainet, mis sind endaga kaasa tõmbab. Tekstides on rütmi, voolavust ning ka tähendust. Autori stiil kaldub abstraktsuse poole, kus mõte peitub elus endas, tema luule ainult aitab selle mõistmisele kaasa. Raamatusse on autor peitnud ka killu endast, mistõttu nõuab raamatust arusaamine ning selle täielik mõistmine oskust.

Kellele pakub huvi luule kui kunst, eneseväljendus ja võimalus ennast ning maailma meie ümber paremini mõista, leiab luulekogu Keila Kooli raamatukogust ja Harju Maakonnaraamatukogust.

Tänavakass Tauno läheb marti jooksma

Mirjam Plaado

Ingel-Elise Sagadi

Oli sopane novembri õhtu. Tänavakass Tauno istus naabri trepil ja jälgis ümbrust. Temast möödus grupp noori kasse, kes kõik olid riietatud musta, näod tahmased, kuid naerul. Nad läksid kõrvalmaja ukse ette ja hakkasid rõõmsat laulu lööritama.

Tauno pööras pilgu kõrvale ja ohkas – oleks tal vaid sõpru. Viimane aeti märtsis alla. Kõht korises ootamatult, meenutades Taunole, kui näljane ta oli. Kui ta silmad tagasi noortele tõstis, hakkas tal suu vett jooksma. Ta nägi nende käes õunu, komme ning isegi poolikut vorstijuppi. Äkki torkas talle pähe – täna on mardipäev. See tähendab tasuta toitu, ja mis veelgi parem, tal polnud kostüümi vaja. Räpane oli ta juba sünnist saati.

Nii asus Tauno teele. Ta otsis maja, kust võiks kõige suuremat saaki oodata. Esimene, mis talle silma jäi, oli varblasetädi Verma majake. Sealt oli tunda seemnesaia hõngu ning Tauno seadis sammud sinnapoole. Kass astus ukse ette, koputas ja hakkas laulma: „Laske sisse mardisandid, marti, marti…“ Uks avanes ja nipsaka näoga varblaseemand ilmus nähtavale. Tauno sirutas käpad ette, kuid tema imestuseks kortsutas Verma selle peale kulmu.

„Aga kus luuletus on?“ küsis varblane nõudliku häälega. Tauno läks närvi, ta polnud mõelnud selle peale. Kõht läks aina tühjemaks, kuid ta suutis välja mõelda enam-vähem riimilise luuletuse.

„Aga kus tants on?“ küsis varblane edasi. Teised küll sellist vaeva ei pidanud nägema. Saaks vaid selle kommipaki juba kätte. Iga uimerdava sammuga tundis Tauno, kuidas tema kõht järjest valjemini korises. Lõpetades tegi ta kohmaka kummarduse ja ootas varblaselt tasu.

„Aga kus siis mõistatus on?“ ütles Verma, nüüd juba õrritava tooniga.

„Mõista-mõista, mis see on: suleline, käbivärvi, jutustab ja õpetab. Tema jutt küll ajab närvi, kassi kõhus lõpetab.“

Varblane paistis segaduses olevat: „Kes see küll olla võiks?“

„Eks ikka sina, tädike!“ lausus Tauno ja pistis ta nahka.

SUDOKUD

		1		6	
6	3			4	
3	1		4		
			2		4
2		5	1		

	4		
3		1	
4		2	
	3		

		1			
		6			
	4		6		
6	5	3	4		
				5	6
			2		1

	4	3	
4			1

2			
	1	3	
			1
		4	

HOROSKOOP

JÄÄR

Kui mõni risk peaks sulle ootamatult teele sattuma, siis ära karda seda võtta. Sind võib ees oodata suurepärane võimalus, mis paneb su silmad taas särama. Usu endasse, sest julgus on see, mis sind edasi viib.

SÕNN

Võta rahulikumalt ja ära muretse nii palju. Saatus juhib su õigele teele isegi, kui see tee tundub konarlik. Luba endal puhata ja tunda rõõmu lihtsatest hetkedest.

KAKSIKUD

Koolielu tundub sulle nõmedana, aga tegelikult vajad ainult veidi distsipliini. Iga väike saavutus arendab sind. Pärast tunned uhkust, et oled pingutanud.

VÄHK

Üritad teistega sulanduda ja unustad olla sina ise. Kui püüad teiste ootustele vastata, teeb see sulle pigem kahju kui kasu. Julge näidata oma tõelist mina, sest just see teeb sind eriliseks. Inimesed, kes on päriselt sinu jaoks, hindavad seda.

LÕVI

Sinu soe ja enesekindel aura tõmbab teisi ligi. Inimesed märkavad sind ning tahavad su läheduses olla. Kasuta oma mõju headuse ja inspiratsiooni levitamiseks.

NEITSI

Ära heida meelt, kui eksid. Elu ei oota täiuslikkust, vaid ausust ja õppimist. Iga viga tundub kui läbikukkumine, kuid tegelikult on need sammud paremuse poole. Sinu väärtus peitub pühendumises, mitte tulemuses.

KAALUD

Sinu süda otsib tasakaalu, mitte perfektsionismi. Vahel tunned, et pead olema täiuslik, kuid selle tagajärjena põled läbi. Tee otsuseid, mis toovad sulle rahu.

SKORPION

Sinu sügav mõtlemine aitab lahendada olukorra, mis on kaua aega segadust tekitanud. Mõistad asju terasemalt ja su sõnadel on suur mõjuvõim. Keegi võib sinult nõu küsida. Oskad öelda seda, mida neil on vaja kuulda.

AMBUR

Seiklus kutsub sind lausa nimepidi. Kui sa ei saa kuhugi füüsiliselt minna, loo uusi kogemusi teisel moel: vaata maailma teise nurga alt või õpi midagi uut.

KALJUKITS

Tahad, et sind sinu saavutuste eest tunnustatakse, aga keegi sinu ümber ei paista neid hetkel märkavat. Ära lase oma enesehinnangul langeda. Tõeline tugevus seisneb selles, et sa ei vaja pidevat aplausi.

VEEVALAJA

Sinu loominguline pool kerkib esile ning maailm vajab seda, mida sul pakkuda on. Ära lase hirmul või enesekriitikal end takistada. Kui oled mõne idee elluviimist kaua edasi lükanud, on nüüd aeg see teoks teha.

KALAD

Ära lase halbadel kommentaaridel endani jõuda. Inimesed võivad rääkida palju, kuid ainult sina tead, mis on sulle tõeliselt oluline. Jää endale kindlaks. Siis hakkavad su ellu tulema inimesed, kes toetavad sinu eesmärke ja väärtuseid.

PS! Ära horoskoopi liiga tõsiselt võta, Mirjam jäi selget taevast oodates magama.

NOORTELEHT
KEILA NOORTE AJALEHT

VÄLJAANDJA KEILA NOORTEKESKUS
MÄE 7, KEILA
KEILA.NOORTELEHT@GMAIL.COM
TRÜKK: PRINTALL

TOIMETUS:
KADRI KÄPA
BRITA RIKKOLAS
ELIISE LAUREN PROOSO
EMMA-MIA KÜBARD

INGEL-ELISE SAGADI
TÄHE LILLEORG
MIRJAM PLAADO
PATRICK ENOK

Instagram
Facebook